

af Omraader. Vi var for nogle Aar siden i et Udvalg, hvor ogsaa jeg arbejdede, lige ved at opnaa Enighed derom, og hvis den højtærede Minister vil tage denne Sag op (Afbrudelse af *Indenrigsministeren*), tror jeg, han vil have en let Gerning og gøre noget, han vil faa Paaskønnelse for.

Maatte jeg med det samme give den højtærede Indenrigsminister, hvis han vil modtage det, et Raad i en lille Sag, der atter er bragt paa Bane her af det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds (Lange), nemlig Uldvaresagen. Den højtærede Minister var, hvad der glædede mig at høre, ikke rede til at komme med et Lovforslag om at ændre det gamle Forhold med et Privilegium for en Del af Jyllands Beboere til at ombære Uldvarer. Jeg tror, at alle Ulemper ved den nuværende jydsk Uldhandel ville kunne undgaas rent administrativt, nemlig ved, at der i et Cirkulære fra Ministeriet siges, at Uldvarer, der udgive sig for at være forfærdigede som Husflid, skulle bære et bestemt Mærke, og at hvis de ikke gøre det, kan Ministeren — vel ikke befale, at det bliver anbragt, men — bestemme, at de paagældende Varer skulle anholdes, og at der skal anlægges Sag mod Ombærerne. Dermed vil man sikkerlig rammé alt Misbrug. Dette jydsk Privilegium med Hensyn til Handel med Uldvarer har gjort megen Gavn. Der er en Mængde gode Hjem i Jylland, der økonomisk skyldes deres Tilblivelse og Vækst dette Privilegium uden Skade for nogen. Thi de virkelige Uldhandlere ere ærlige Folk, som ikke bedrage, men bringe en lille Kapital hjem, hvormed de grundlægge et Hjem i deres Egn. Der er ingen Grund til at ophæve denne Rettighed, men al Grund til at hindre Misbrug deraf og sørge for at undgaa de skadelige Følger deraf. Jeg tror, at ad den af mig nævnte ligefremme Vej vil den højtærede Minister kunne rammé de skadelige Følger, saa at han ikke behøver at ty til en ny Lovangaaende et meget omtvistet Punkt.

Jeg ser, at den højtærede Konseilspræsident kommer til Stede, og jeg vil da sige, at det var med stor Glæde, jeg hørte, at den højtærede Konseilspræsident var enig med mig i, at Danmark i Lighed med, hvad der er gjort af to andre Magter, skal give et Bidrag til Interparlamentarisk Unions Virksomhed.

Jeg vil for øvrigt endnu sige til den højtærede Indenrigsminister, at han gav ikke noget Svar med Hensyn til den Hen-

stilling, jeg gjorde angaaende et Lovgivningsanliggende, som hører under Indenrigsministeriet, nemlig en Lov om flyttede Vælgeres Valgret. Jeg vil ikke heller opfordre den højtærede Minister til at forlænge Diskussionen med at svare derpaa, men blot bede ham have sin Opmærksomhed henvendt paa denne Sag og erindre, at der foreligger et Lovforslag derom fra en tidligere Samling, mod hvilket der i Virkeligheden ikke fremkom reelle Indvendinger, men med Hensyn til hvilket der fra Regeringen blev fremsat Ønske om nogle Oplysninger, der sikkerlig nu ville være indkomne. Naar den højtærede Minister vil gøre sig bekendt med disse Oplysninger, antager jeg, at han i det tidligere foreliggende Grundlag vil have en tilstrækkelig Basis for et Lovforslag om dette Anliggende, som fortjener en Løsning.

Saa ønsker jeg til den højtærede Minister for offentlige Arbejder at gøre en Bemærkning, der henleder hans Opmærksomhed paa noget, der er sket — ikke ganske usædvanligt desværre — i den forløbne Uge, nemlig at Dampskibene mellem Kalundborg og Aarhus ere komne for sent til deres Tog. Søndag den 18. og Mandag den 19. ds. ere Skibene komne for sent, og Ekstratog ere satte i Gang ind til København. Der er altsaa paaløbet betydelige Omkostninger derved. Jeg vil gerne bringe den højtærede Minister i Erindring, at den sidste Lov om Jernbaner som Lovforslag indeholdt en Post om Overtagelse af Routen Kalundborg—Aarhus som Statsroute og Indsættelse af 3 Statsskibe paa denne Route. Denne Post udgik af Loven under en bestemt Forudsætning, nemlig at denne Sag skulde afgøres paa Finansloven. Det blev udtrykkelig den Gang nævnt af Ministeren, at ved at lade Bestemmelsen udgaa af Loven og overlade Afgørelsen til Finansloven vilde man endog tidligere end ellers kunne faa den tiltrængte Udvikling af denne Route. Dette vil jeg bede den højtærede nuværende Minister for offentlige Arbejder lægge sig paa Sinde og saa snart som muligt fremkomme til os med Forslag om Indsættelse af Statsskibe i denne Route, hvad den af Landshensyn og ikke alene af Provinshensyn i høj Grad er egnet til at faa.

Sluttelig vil jeg sige et Par Ord angaaende et Forhold, som jeg under denne Forhandling har fremdraget, nemlig angaaende Brandfarligheden — og Statens uforvarslede Forhold i saa Henseende —